

ת"פ 1488/10/15 - מדינת ישראל נגד אנס עז אלדין

בית משפט השלום בנצרת

27 אוקטובר 2015

ת"פ 1488-10-15 מדינת ישראל נ' עז אלדין

מת 1490-10-15

בפני כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
אנס עז אלדין

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד באב"ד

מטעם הנאשם: הובא וע"י ב"כ עו"ד נג'מה הייב מהסנגוריה הציבורית

מזדן

1. הנאשם שלפניי הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם תושב הכפר עראבה, אשר בשטחי יהודה ושומרון, ולא הייתה בידו אשרת כניסה או שהייה או היתר לעבוד בתחומי מדינת ישראל. בתאריך 1.10.15, סמוך לשעה 23:30, שהה הנאשם בבית בכפר אכסאל ללא היתר כדן. הנאשם נכנס לישראל שלא כדן יום קודם לכן בהסעה מאורגנת יחד עם 20 אנשים, ושילם למסיע 300 ₪.

טיעוני הצדדים:

3. המאשימה התייחסה בטיעוניה לשהייתו של הנאשם בישראל בתקופה שאינה תקופה רגילה, אלא מתוחה מהבחניה הביטחונית, ומצב זה מחייב נקיטת ענישה מחמירה בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל וכניסה אליה ללא היתר כדן. המאשימה הפנתה לרע"פ 3677/13 אלהרוש, בו נקבע כי מתחם הענישה ההולם בעבירת שב"ח, לצרכי פרנסה, שנעברה לראשונה, ובהעדר עבירות נלוות, ינוע בין מאסר מותנה ובין חמישה חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, נקבע בו גם כי מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני, ועשויה להשתנות עם שינוי העתים, ואף ממחוז למחוז, כך שיש לבחון מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי על-פי תנאי הזמן והמקום, על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון. לאור שינוי המציאות הבטחונית,

עמוד 1

סברה המאשימה, כי העונש הראוי לנאשם הנו עונש הכולל רכיב של מאסר בפועל, כאשר הרף העליון צריך להיות גבוה מ-5 חודשים, ולגישתה נע המתחם בין חודש לבין שמונה חודשי מאסר בפועל. נוסף על כך, טענה המאשימה, כי הנאשם כלל לא הוכיח כי נכנס לישראל לצרכי פרנסה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לכך שעל הנאשם נגזרו בעבר 15 חודשי מאסר בגין עבירות ביטחוניות, וגם מסיבה זו ראוי להטיל עליו עונש מאסר בפועל. המאשימה טענה כי הפסיקה תומכת בטענותיה, וביקשה להטיל על הנאשם עונש שהוא בטווח האמצעי של המתחם, קרי ארבעה חודשי מאסר בפועל, או יותר מכך. כן נטען כי הטלת עונש מקל עלולה לשלוח מסר שגוי ולפגוע בעקרון ההרתעה.

4. ב"כ הנאשם התנגדה לטיעוני המאשימה בדבר המצב הביטחוני, וההחמרה הנדרשת בקביעת מתחם הענישה ההולם, ביחס להלכת אלהרוש. לדבריה, עובדות אלה, חורגות מעובדות האישום בהן הודה, והנאשם נכנס לישראל ונעצר עוד בטרם פרוץ גל הטרור הנוכחי, כך שמדובר בנסיבות שאינן רלוונטיות לנאשם ושאין מצדיקות סטייה מהמתחם שנקבע בהלכת אלהרוש. לגישתה, לא ניתן להחמיר בענישתו של הנאשם בגין התרחשויות אותן לא יכול היה לצפות. ב"כ הנאשם הציגה פסיקה מהעת האחרונה לפיה לא הוחמרה הענישה בעבירת השב"ח, גם בימים האחרונים, והוטלו עונשי מאסר קצרים גם במקרים שבהם לנאשמים עבר פלילי או בטחוני.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם הודה בחקירה ובהזדמנות הראשונה בבית-המשפט ולעובדה שנעצר באתר בנייה בכפר אכסאל עם ששה עובדים נוספים, נתון המעיד שבא לצרכי פרנסה. הנאשם מסר כי הגיע לישראל לצרכי פרנסה והמאשימה לא סתרה זאת. לטענת ב"כ הנאשם, מבין הששה שנעצרו, ארבעה גורשו לאלתר, מכיוון שזו הייתה להם עבירה ראשונה. הנאשם דן, אמנם נכנס לישראל ללא היתר לראשונה, אך בשל העובדה שבעברו הרשעה אחת קודמת, הוגש נגדו כתב אישום.

ב"כ הנאשם טענה כי מתחם הענישה שנקבע בהלכת אלהרוש, קבע כי הרף העליון של חמישה חודשי מאסר יכול הן את רכיב המאסר בפועל והן את רכיב המאסר המותנה, כאשר ההתייחסות באותו עניין הייתה לאדם שיש לו עבר פלילי (מבלי להתייחס לשאלה אם עבר זה הוא גם בעבירות ביטחוניות). לדבריה, הנאשם דכאן נדון בבית-משפט צבאי בשנת 2006, בהיותו קטין, מדובר בעבירה שהתיישנה ומאז ביצועה לא בוצעו על-ידו עבירות נוספות.

לפיכך, ביקשה ב"כ הנאשם, להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

5. הנאשם, בדבריו בבית-המשפט, מסר כי זו הפעם הראשונה שהוא נכנס לישראל שלא כחוק, כדי להתפרנס, הביע חרטה על המעשה ומסר שמאז שנשפט כקטין לא עסק בדבר הפוגע בביטחון המדינה.

מתחם העונש ההולם:

6. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין

חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

7. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט לחוק.

8. **הערכים החברתיים שנפגעו** מביצוע העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק הינם ההגנה על בטחון המדינה, ריבונותה, ומניעת פגיעה בזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, ומניעת פגיעה באזרחיה. כן עבירה זו עלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו השוהים בארץ שלא כדין (רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (19.12.14); רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (5.5.09)).

9. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא נגזרת של נסיבות ביצוע העבירה, לרבות סיבת הכניסה לישראל, משך השהיה בארץ, האם לוותה עבירת השב"ח בעבירות נוספות וכיוצב'.

(א) הנאשם הגיע מאיו"ש לישראל, ללא היתר כדין, ביום 30.9.15, ונעצר ביום 1.10.15 בשעה 23:30. הנאשם הגיע בהסעה מאורגנת, יחד עם 20 אנשים נוספים, ושילם למסיע 300 ₪.

(ב) ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם נכנס לישראל לצרכי פרנסה ולעיוגן טענתה הפנתה לעובדה שהנאשם נתפס באתר בניה בכפר אכסאל. התביעה לא הביאה ראיות לכך שסיבת הכניסה לישראל אחרת.

בעניין **אלהרוש**, נקבע כי מידת הפגיעה במקרים שהכניסה לישראל בוצעה לצרכי פרנסה, בנסיבות בהן עבירת השב"ח לא לוותה בעבירות אחרות, פחותה, ואף התכנון הקודם לה אינו מורכב, נסיבות בהן יש להתחשב לקולה **(שם)**, בסעיף 17 - 19; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (5.5.09)).

ג) אין מחלוקת בין הצדדים כי המצב הביטחוני השורר במדינה משליך על מידת הפגיעה בערכים המוגנים. עם זאת, ב"כ הנאשם טענה כי גל הטרור החל לאחר שהנאשם נכנס לישראל ומכל מקום מתחם הענישה שנקבע בפרשת **אלהרוש** אינו צריך להשתנות למרות המצב הביטחוני כיום. ב"כ המאשימה סבור כי גל הטרור החל לפני שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין וכי יש לתת משקל ממשי לצוק העתים ולשנות את המתחם שנקבע בפרשת **אלהרוש** בהתאם.

מבחינה עובדתית, ההסלמה במצב הביטחוני החלה בערב ראש השנה, 13.9.15, עם המהומות בהר הבית וידוי אבנים לעבר רכב ישראלי שהסתיים במות הנהג. במהלך החג ולאחריו המשיכו עימותים אלימים בירושלים. הקבינט אף אישר שורת צעדים למלחמה בטרור. בחג סוכות, 27.9.15-28.9.15, אירעו מהומות בהר הבית. תחילה התמקד גל הטרור בהר הבית וברחבי ירושלים ובהמשך התפשט ליהודה ושומרון והתרחב לכל חלקי

הארץ.

הנאשם שלפניי תושב עראבה, שבשטחי יהודה ושומרון, נכנס לישראל ביום 30.9.15, שלא כחוק, בעיצומו של גל הטרור הנוכחי, ונעצר ביום 1.10.15 מועד בו נרצחו הרב הנקין ורעייתו נעמה ז"ל.

10. מדיניות הענישה הנוהגת:

(א) **במסגרת פרשת אלהרוש** (פסקה 21), סקר בית המשפט העליון את רמת הענישה הנוהגת, וציין כי על הרשעה ראשונה בשב"ח לצרכי פרנסה, נגזרו עונשי מאסר בפועל במיעוט המקרים, ולרוב היו אלה עונשי מאסר אשר פחתו מחודש ימים. עונשי המאסר המותנה שהוטלו נעו בין חודשיים לארבעה חודשים (**שם**, בפסקה 24), ובמקרים נדירים הוטלו קנסות, בסכומים נמוכים שנעו בין 500 ₪ ל-2,500 ₪ (**שם**, בפסקה 26).

(ב) בהלכת אלהרוש נקבע מתחם העונש ההולם כדלקמן:

"משקלול האמור, מצאתי שיש לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברת לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות, באופן הבא: עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, כאשר חמישה חודשים אלה יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל. בנוסף אני סבור כי יש לקבוע מתחם עונש לקנס שנע בין 0 ₪ לבין 2,000 ₪. אם לנאשם יש עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שב"ח, ניתן יהיה להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם". זאת משום שעבר פלילי הוא נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, שחלה הוראת סעיף 40א(11) לחוק העונשין, ומאפשרת התחשבות בה בעת גזירת העונש בתוך המתחם."

יצוין, כי בפרשת אלהרוש בית-המשפט העליון חיווה דעתו, כי הטלת קנס, כחלק מהענישה בעבירה דנן, תיעשה כעניין חריג בלבד (**שם**, בפסקה 53).

(ג) ביחס להשפעת המצב הביטחוני, כפי שתואר לעיל, על מתחם הענישה ההולם ועל העונש הראוי, נקבע ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** פסקה 65:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון."

כן נקבע בע"פ (מח' ב"ש) 7437/04 **מדינת ישראל נ' מחמד** (14.11.04) ע"י כב' השופט הנדל: "צוק העתים מטה את הכף להיבט ההרתעתי של הענישה".

(ד) מאז הלכת אלהרוש, רמת הענישה בעבירה דנן נעה בין מאסר מותנה לבין שלושה חודשי מאסר בפועל. ראו: ע"פ (נצ') 36685-04-15 **ואאל אלסנאידה**; עפ"ג (י-ם) 6638-05-15 **טקטאקה נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (ת"א) 14288-08-14 (25.3.15) **עלאונה נ' מדינת ישראל**; ת"פ (י-ם) 47243-11-14 **מדינת ישראל נ' טמיזה** (28.12.14) בעניינו של הנאשם 2; ת"פ (ק"ג) 15420-07-13 **מדינת ישראל נ' ראשד** (30.6.15); ת"פ (ק"ג) 30184-07-13 **מדינת ישראל נ' חנתש** (25.6.15); ת"פ 20562-07-13 **מדינת ישראל נ' חלאחלה** (25.6.15); ת"פ (ב"ש) 43660-12-14 **מדינת ישראל נ' אבו קביטה** (24.12.14); ת"פ 15073-06-15 (י-ם) **מדינת ישראל נ' עלאמה** (12.7.15); ת"פ (עכו) 51096-08-15 **מדינת ישראל נ' נזאל**; ת"פ (ב"ש) 34378-12-14 **מדינת ישראל נ' אלרזאק**.

(ה) ניתן לעיין גם בפסקי-דין שניתנו בנסיבות דומות, מתקופה קודמת: ע"פ 32479-07-12 **אל חאג' נ' מדינת ישראל**; ע"פ (י-ם) 50689-09-12 **הזאלין נ' מדינת ישראל**; ת"פ (צפת) 45904-10-10 **תביעות צפת נ' זיוד**; ע"פ (נצרת) 41708-07-12 **מדינת ישראל נ' עטאללה**.

(ו) רמת הענישה הושפעה לחומרה מגל הטרור הנוכחי, וגם שוהים בלתי חוקיים שזוהי הרשעתם הראשונה נדונו לא אחת לעונשי מאסר בפועל. מכוח קל וחומר ניתן ללמוד ביחס לבעלי עבר פלילי/בטחוני. ראו: ת"פ (נצ') 18724-10-15 **מדינת ישראל נ' עליאת ואח'**; ת"פ (נצ') 9378-10-15 **מדינת ישראל נ' יוסף בלבלי**; ת"פ (נצ') 20702-10-15 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלחרוב**.

11. בהתחשב בחומרת העבירה, בנסיבות ביצועה לרבות המצב הביטחוני כיום, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת, **מתחם העונש ההולם** נע בין מאסר בפועל למשך 30 ימים לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם:

12. בהתאם לסעיף 40 ג (ב) רישא לחוק העונשין, בתוך מתחם העונש ההולם, יקבע העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע מעשה העבירה, כמפורט בסעיף 40 יא לחוק.

13. **עבר פלילי:** הנאשם כבן 27 שנים ולחובתו הרשעה קודמת אחת, מבית-משפט צבאי, משנת 2006, בגין עבירות של חברות בהתאגדות בלתי חוקית, מתן שירות להתאגדות בלתי חוקית ומסחר בכלי ירייה, שבוצעו בשנת 2004 בעת היותו קטיין. נוכח הרשעתו הוטלו עליו מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

14. ב"כ הנאשם טענה כי מבין 6 עובדים שהיו עם הנאשם באתר הבניה באכסאל, ארבעה גורשו כיון שזו היתה

כניסתם הראשונה לישראל ועברם נקי. לדבריה, כנגד הנאשם הוגש כתב אישום למרות שזו **כניסתו** הראשונה לישראל ללא היתר, וזאת בשל עברו הפלילי.

התביעה לא טענה אחרת.

15. **הודאה ונטילת אחריות:** הנאשם הודה מיד, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן ציבורי יקר.

16. **לאור המפורט לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם, כלהלן:**

א. **60 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 1.10.15 עד ליום 27.10.15.**

ב. **חודשיים מאסר על תנאי, למשך שנתיים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על העבירה בה הורשע.**

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת. #3#<

ניתן והודע היום י"ד חשוון תשע"ו, 27/10/2015 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה - אינשטיין , שופטת